

Sąd krajowy powinien zbadać:

- czy ustanowienie krajowego wykazu gatunków ssaków, których utrzymywanie jest dozwolone i późniejsze zmiany w nim są oparte na obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriach;
- czy procedura umożliwiająca zainteresowanym uzyskanie wpisu gatunków ssaków do tego wykazu jest łatwo dostępna, czy możliwe jest zakończenie jej w rozsądnym terminie oraz, jeżeli kończy się wydaniem odmowy wpisu, która powinna być uzasadniona, czy od tej decyzji przysługuje środek zaskarżenia do sądu;
- czy wnioski mające na celu uzyskanie wpisu gatunku ssaków do wskazanego wykazu lub których celem jest uzyskanie indywidualnego odstępstwa zezwalającego na utrzymywanie okazów gatunków niewymienionych w tym wykazie mogą być odrzucone przez właściwe władze administracyjne wyłącznie jeżeli utrzymywanie okazów tych gatunków stanowi rzeczywiste zagrożenie dla ochrony wyżej wymienionych interesów i wymogów, oraz
- czy przesłanki dotyczące utrzymywania okazów gatunków ssaków nieobjętych tym wykazem, takie jak ustanowione w art. 3a §2 pkt 3 lit. b) i pkt 6 ustawy z dnia 14 sierpnia 1986 r. o ochronie i zdrowiu zwierząt zmienionej ustawą z dnia 4 maja 1995 r., są obiektywnie uzasadnione i nie wykraczają poza to co konieczne dla zapewnienia realizacji celu założonego w ogóle przepisów krajowych.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 czerwca 2008 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-220/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2002/22/WE — Łączność elektroniczna — Wyznaczenie przedsiębiorstw świadczących usługę powszechną — Nieprawidłowa transpozycja)

(2008/C 209/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: J.-P. Keppenne i M. Shotter, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (Przedstawiciele: G. de Bergues i B. Messmer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprawidłowa transpozycja [art. 8, art. 12 i art. 13] dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51) — Obowiązek wyznaczenia przedsiębiorstw do zagwarantowania świadczenia usługi powszechnej w efektywnym, celowym, przejrzystym i niedyskryminującym postępowaniu — Przepisy krajowe a priori wykluczające podmioty gospodarcze, które nie są w stanie zagwarantować świadczenia tej usługi na całym terytorium kraju

Sentencja

1) Transponując do prawa krajowego przepisy dotyczące wyznaczania przedsiębiorstw do zagwarantowania świadczenia usługi powszechnej Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 8 ust. 2, art. 12 i art. 13 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) oraz na mocy załącznika IV do tej dyrektywy.

2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 24 czerwca 2008 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-272/07) (¹)

(Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Koordynacja procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2008/C 209/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Stromsky i D. Kukovec, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 23 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) — Zjednoczone Królestwo) — The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation przeciwko The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation

(Sprawa C-201/05) (¹)

(Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Opodatkowanie bezpośrednio — Podatek dochodowy od osób prawnych — Dywidendy z akcji otrzymane przez spółkę będącą rezydentem od spółki nie będącej rezydentem — Uregulowania dotyczące kontrolowanych spółek zagranicznych (KSZ) — Sytuacja dotycząca państw trzecich — Kwalifikacja skarg wniesionych przeciwko administracji podatkowej — Odpowiedzialność państwa członkowskiego za naruszenia prawa wspólnotowego)

(2008/C 209/18)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation

Strona pozwana: Commissioners of Inland Revenue

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – High Court of Justice (Chancery Division) – Wykładnia art. 43, 49 i 56 WE – Krajowe ustawodawstwo podatkowe – Podatek dochodowy od osób prawnych – Zwolnienie – Dywidendy wypłacane spółce mającej siedzibę na terytorium krajowym przez inne spółki – Odmienne sytuacja w zależności od państwa, w którym mają siedzibę inne spółki

Sentencja

- 1) Artykuł 43 WE nie sprzeciwia się przepisom państwa członkowskiego, które zwalniają od podatku dochodowego od osób prawnych dywidendy otrzymane przez spółkę będącą rezydentem od innej spółki będącej rezydentem, a przewidują opodatkowanie tym podatkiem dywidend otrzymanych przez spółkę będącą rezydentem od spółki nie będącej rezydentem, w której spółka będąca rezydentem posiada udział pozwalający jej na sprawowanie rzeczywistego wpływu na decyzje tej spółki i określanie jej działalności, przynajmniej w tym ostatnim przypadku ulgę podatkową z tytułu rzeczywiście zapłaconego podatku przez spółkę dokonującą wypłat w państwie członkowskim jej siedziby, o ile stawka podatkowa dotycząca dywidend zagranicznych nie jest wyższa od stawki podatkowej stosowanej do dywidend krajowych oraz o ile ulga podatkowa jest co najmniej równa kwocie zapłaconej w państwie członkowskim spółki dokonującej wypłat, a nie wyższa od kwoty opodatkowania stosowanej w państwie członkowskim spółki otrzymującej wypłaty.

Artykuł 56 WE nie sprzeciwia się przepisom państwa członkowskiego, które zwalniają od podatku dochodowego od osób prawnych dywidendy otrzymane przez spółkę będącą rezydentem od innej spółki będącej rezydentem, a przewidują opodatkowanie tym podatkiem dywidend otrzymanych przez spółkę będącą rezydentem od spółki nie będącej rezydentem, w której spółka będąca rezydentem posiada co najmniej 10 % praw głosu, przynajmniej w tym ostatnim przypadku ulgę podatkową z tytułu rzeczywiście zapłaconego podatku przez spółkę dokonującą wypłat w państwie członkowskim jej siedziby, o ile stawka podatkowa dotycząca dywidend zagranicznych nie jest wyższa od stawki podatkowej stosowanej do dywidend krajowych oraz o ile ulga podatkowa jest co najmniej równa kwocie zapłaconej w państwie członkowskim spółki dokonującej wypłat, a nie wyższa od kwoty opodatkowania stosowanej w państwie członkowskim spółki otrzymującej wypłaty.

Artykuł 56 WE sprzeciwia się przepisom państwa członkowskiego, które zwalniają od podatku dochodowego od osób prawnych dywidendy, jakie spółka będąca rezydentem otrzymuje od innej spółki będącej rezydentem, a przewidują opodatkowanie dywidend, jakie spółka będąca rezydentem otrzymuje od spółki nie będącej rezydentem, w której posiada ona mniej niż 10 % praw głosu, bez jednoczesnego przyznania tej spółce ulgi podatkowej z tytułu podatku rzeczywiście zapłaconego przez spółkę dokonującą wypłat w państwie jej siedziby.